

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2004-2005

3 februari 2005

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR ECONOMIE, WERK EN SOCIALE ECONOMIE

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het melden van vacatures aan de VDAB

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over vacatures in de bouwsector

Bijlage

Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie

Donderdag 3 februari 2005

Voorzitter: mevrouw Trees Merckx-Van Goeij

– *De vraag om uitleg wordt gehouden om 14.08 uur.*

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandembroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het melden van vacatures aan de VDAB

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Vandembroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over het melden van vacatures aan de VDAB.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, in principe zijn alle bedrijven in Vlaanderen verplicht om hun vacatures te melden bij de VDAB maar in de praktijk gebeurt dit niet altijd. Er werd me een studie voorgelegd in verband met wervingskanalen voor de bedrijven. Hieruit blijkt dat in Vlaanderen gemiddeld 1,7 wervingskanalen worden gebruikt per vacature. In Brussel ligt dit cijfer op 1,5 en in Wallonië op 1,2. De krapte van de arbeidsmarkt in Vlaanderen is er de oorzaak van dat bedrijven verplicht zijn vacatures iets ruimer bekend te maken dan in Brussel en Wallonië.

Advertenties hebben een vrij groot markt bereik in Vlaanderen, en minder in Wallonië en Brussel. In de drie regio's zijn advertenties evenwel markt leider. De andere wervingskanalen zijn eigen personeel, relaties van het bedrijf, spontane sollicitaties, scholen en opleidingsinstanties, uitzendkantoren, wervingsbureaus, websites en jobsites.

Voor 41 percent van de vacatures wordt gebruik gemaakt van advertenties. Deze blijken immers het grootste markt bereik te hebben. 31 percent van de vacatures slechts wordt gemeld bij de VDAB, de BGDA of Forem. Dat is vrij weinig hoewel er sinds de jaren negentig beterschap is gekomen onder meer door de introductie van de elektronische vacaturebanken WIS en KISS en door de samenwerkingsovereenkomst met de uitzendbureaus in verband met het doorgeven van de vacatures. De advertenties hebben zeker het grootste bereik met uitzondering van de industrie en de quataire sector, waar andere meer middelen worden aangewend.

Door het feit dat maar 31 percent gebruik maakt van de VDAB, heeft deze dienst een beperkt beeld van de vraag naar arbeid waarop hij kan inspelen. Dat betekent eveneens dat twee derde van de banen onzichtbaar zijn. Dat is merkwaardig. Ik heb eveneens een Nederlands onderzoek in handen gekregen waar bijna exact dezelfde cijfers uit naar voren kwamen, namelijk dat twee derde van de vacatures onbekend zijn.

Mocht het percentage kunnen worden opgetrokken, zou het gemakkelijker zijn voor de VDAB om tegemoet te komen aan zijn doelstellingen, namelijk een ideale mix tussen vraag en aanbod realiseren. Het optrekken van het markt bereik is noodzakelijk om de VDAB toe te laten zijn kerntaak uit te voeren.

Mijnheer de minister, hoe groot is het bereik dat nu wordt ingeschat? De studie waarvan ik sprak, dateert immers van 2000. Overweegt u maatregelen om dat bereik op te trekken? Er is een onderhandeling bezig over een nieuwe beheersovereenkomst. Wordt erover gesproken om in een strengere handhaving van de verplichte vacaturemeldingen te voorzien?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, mijnheer Laurys, de totale vacaturemarkt is niet gekend in ons land. De voorbije jaren zijn er wel enkele enquêtes gehouden die echter sterk uiteenlopende resultaten opleverden. Wegens de kostprijs van een uitgebreid onderzoek lijkt het de aangewezen weg om vragen inzake vacatures op te nemen in bestaande bedrijvenenquêtes. Een vraag in die zin vanwege de Europese Unie zou door het Nationaal Instituut voor de Statistiek niet zijn uitgevoerd om budgettaire redenen. Er wordt onderzocht of er vragen kunnen worden toegevoegd aan de PASO-enquête.

Dat neemt niet weg dat de VDAB een politiek voert die zou moeten leiden tot een verhoging van zijn markt bereik. Begin 1994 werd gestart met WIS, het Werk Informatie Systeem, waardoor het mogelijk werd de door de VDAB geregistreerde vacatures te raadplegen via terminals, onder meer in VDAB-kantoren, bibliotheken, openbare gebouwen enzovoort. Later werd dit uitgebreid naar het internet. Het gevolg was dat de vacatures beter toegankelijk werden voor werkzoekenden. Bovendien worden bij de meeste vacatures naam en adres van de werkgever en de sollicitatieprocedure vermeld, zodat werkzoekenden spontaan kunnen solliciteren, wat zou moeten leiden tot gemotiveerde kandidaten. Vanwege de werkgevers bleek een duidelijke belangstelling.

Vanaf 1997 werden overeenkomsten afgesloten, eerst met afzonderlijke interimkantoren, daarna met Upedi en Federgon, om hun vacatures in te voeren in het VDAB-computersysteem. In september 2000 werd een bijkomend computersysteem, naast het bestaande AMI-systeem, in gebruik genomen, namelijk de Jobmanager, waardoor werkgevers via het internet zelf hun vacatures in de VDAB-databank kunnen invoeren. Vooral interimkantoren zijn dat massaal beginnen doen.

In 2003 werd een volgende stap gezet met het overnemen van informatie over vacatures uit externe databanken: vanaf mei 2003 werd de Eures-databank volledig overgenomen. Die bevat vacatures van openbare bemiddelingsdiensten uit de Europese Economische Ruimte. Voordien werd slechts een beperkte selectie van deze vacatures overgenomen.

In mei 2003 werd gestart met het overnemen van de Roularta-databank, namelijk Easyjobs, vanaf september 2003 Jobat en vanaf augustus 2004 StepStone. Ook in 2005 wil de VDAB in die richting verder gaan. Er wordt gezocht naar samenwerkingsverbanden met jobsites, beroepsorganisaties en overheidsinstellingen.

Het resultaat is dat het aantal beschikbare jobs sterk is gestegen. Hierbij moet wel opgemerkt worden dat dubbeltellingen kunnen voorkomen: een werkgever kan bijvoorbeeld zowel een vacature melden aan een VDAB-consulent als aan een interimkantoor dat op zijn beurt de vacature invoert bij de VDAB. Daarnaast worden interimjobs in de Jobmanager automatisch afgesloten na 2 weken. Deze periode is verlengbaar met 2 weken. Dat kan aanleiding geven tot opeenvolgende vacatures als er geen kandidaat werd gevonden. Wanneer wij ons beperken tot het normale economische circuit zonder de interimarbeid, waardoor deze dubbeltellingen worden vermeden, dan blijkt dat in 2004 een recordaantal van 148.492 jobs werden ontvangen in de vacaturedatabanken van de VDAB, namelijk AMI en Jobmanager, terwijl dat aantal in het economische topjaar 2000 slechts 142.195 bedroeg, wat wijst op een duidelijke stijging van het markt bereik.

In het nieuw beheerscontract wordt een monitorindicator vooropgesteld voor de transparantie op de vacaturemarkt, waarbij rekening wordt gehouden met zowel de geregistreerde jobs in de VDAB-vacaturedatabanken als met de overgenomen databanken.

Mevrouw de voorzitter, ik heb een bijlage over de evolutie van de vacatures in de periode 1990-2004. Ik stel voor deze op te nemen in het verslag.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mijnheer de minister, ik begrijp dat het ontzettend moeilijk is om een sluitend overzicht te krijgen van de vacatures. De PASO-enquête gebeurt op basis van ondervraging van de werkgevers. Dat zou toch nog een onvolledig beeld geven van de vacaturemarkt. Is hier geen onderzoek gaande aan de VUB?

Minister Frank Vandenbroucke: Dit onderzoek is uitbesteed door de administratie. Ik weet niet precies wie het doet, ik meen verschillende universiteiten.

Vandenbroucke

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mevrouw de voorzitter, ik wil even een praktijkvoorbeeld geven. Ik ben namelijk ook werkgever en ben bijna voortdurend aanwezig in de databank van de VDAB. Parallel met de vragen die we stellen aan de VDAB, doen we ook aan werving via kranten en dergelijke. Op dat laatste komt er respons. Zo kunnen we aan personeel komen. Via de VDAB komt er echter heel weinig respons. De werkwinkels leveren zeer goed werk. Ze assisteren ons zeer goed bij het zoeken naar personeel en kennen het profiel van de werknemer die wij zoeken. Dat is misschien wat specialistisch: we moeten zelf zorgen voor de opleiding van ons eigen personeel. We kunnen die mensen niet zomaar uit de markt plukken. Die investering doen we echter. We vragen een minimale scholing, wat neerkomt op lager middelbaar onderwijs. Hoewel er jaarlijks vele werkzoekenden op de markt komen, krijgen we zeer weinig respons. Dat is opmerkelijk. Vraag en aanbod moeten met elkaar in overeenstemming worden gebracht in die databank, maar dat blijkt niet optimaal te werken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Jan Laurys tot de heer Frank Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over vacatures in de bouwsector

De voorzitter: Aan de orde is de vraag om uitleg van de heer Laurys tot de heer Vandenbroucke, vice-minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming, over vacatures in de bouwsector.

De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, deze vraag hangt samen met de vorige. De Vlaamse Confederatie Bouw uitte onlangs in de pers haar verbazing over het feit dat, ondanks het toenemen van de bouwactiviteiten sinds het voorjaar van 2003, het moeilijk is om geschikte mensen te vinden. De jongste cijfers inzake

die activiteiten zouden minder gunstig zijn, maar misschien is dat een kleine inzinking. De sector heeft meer mensen nodig, maar het blijkt ontzettend moeilijk deze vacatures in te vullen. De VCB verwees naar het feit dat de VDAB in zijn bestanden 30.000 werkzoekenden heeft die in principe in aanmerking zouden moeten komen voor een baan in de bouwsector. Ook verwees ze naar lokale studies die ze zou hebben verricht. Ik heb niet kunnen nagaan waar of in welke omstandigheden dat is gebeurd. De conclusie van die studies zou zijn dat slechts 5 percent van de 8.000 geregistreerde mensen geschikt en gemotiveerd zijn om te werken in de sector. De confederatie komt tot de conclusie dat in heel Vlaanderen dus geen 30.000, maar slechts enkele honderden kandidaten gemotiveerd en geschikt zijn.

Ze verwees ook naar de vroegere commissie-Maris. Ik denk dat dit een gemengde commissie was, bestaande uit vakbonden en werkgevers, die in de jaren negentig studiewerk verrichtte inzake de bouw- en houtsectoren en regelmatig de vacatures updatete. Naargelang de conjunctuur kwam die commissie uit op een cijfer van 5.000 tot 12.000 kandidaten.

De werkgevers in de bouwsector vragen een betere screening van die 30.000 kandidaten, zodat er een soort van selectie kan worden gemaakt. Ook pleiten ze voor opleiding en vorming in de sector. Voor de resterende knelpunten vragen ze, mijnheer de minister, dat u het toekennen van arbeidskaarten zou versoepelen. Ze willen immers een beroep doen op buitenlandse arbeidskrachten en verwijzen specifiek naar Oost-Europa. Hun stelling is dat die mensen hier nu ook werken, zij het illegaal. Volgens hen zouden we door een versoepeling inzake het toekennen van arbeidsvergunningen dat illegale circuit kunnen droogleggen.

Geruchten uit de bouwsector doen vermoeden dat het bewuste circuit groter is dan alom wordt gedacht. Die mensen werken aan 10 euro per uur, zo wordt gezegd. Precieze cijfers bestaan er niet. Toevallig heb ik echter kennis kunnen nemen van een uiteenzetting die het diensthoofd van de sociale inspectie in Limburg, de heer Loenders, voor de vakbonden heeft gegeven over de problemen waarmee deze federale inspectie wordt geconfronteerd in de bouwnijverheid. Zo kampt ze met personeelsgebrek en zijn de dossiers waarvan sprake is, uiterst moeilijk, vooral door problemen inzake taal en in-

Laurys

ternationale wetgeving. Er is geen eenvormigheid qua wetgeving in Europa. Ook zou er bijvoorbeeld geen overzicht zijn van de uitzonderingen die momenteel bestaan op het vrij verkeer van personen en goederen. Wij kennen een overgangperiode van 2 jaar. In andere landen is dat op een andere wijze opgelost. De inspectie zou hiervan geen echt overzicht hebben. Ze heeft ook geen internationale contacten. De conclusie van de heer Loenders was dat er in deze sector eigenlijk vrijwel geen controle meer bestaat. Dat wilde ik nog even aanhalen als aanvulling op de argumentatie van de VCB voor het versoepelen van het systeem van arbeidsvergunningen.

Ik verwijs nogmaals naar een eerdere discussie. Die versoepeling is niet meteen onze oplossing. Wij kiezen er veeleer voor de werkzoekenden die hier zijn, door middel van opleiding en vorming aanbod te laten komen. Het probleem van de migratie zal wellicht nog meermaals aan de orde worden gesteld. Ook in andere sectoren wordt migratie en het toekennen van een soort 'green cards' steeds meer aangehaald als oplossing voor het probleem van de knelpuntberoepen.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van de problemen van de bouwsector wat het screenen en het kennen van de tekorten op de arbeidsmarkt betreft? Zijn er eventueel plannen om die problemen te verhelpen?

De voorzitter: De heer Vrancken heeft het woord.

De heer John Vrancken: Mevrouw de voorzitter, ik kan alleen maar herhalen wat ik daarnet al zei, naar aanleiding van de eerste vraag. De bouwsector kampt inderdaad met een probleem. Heel wat werklozen vinden geen toegang tot de bouwsector, die net werknemers nodig heeft. Mijn praktijkvoorbeeld bevestigt dit.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister, ik begrijp de bekommernis in de bouwsector. Ik heb terzake ook al geluiden opgevangen. Die verontrusting is heel terecht. Er moet echter ruimer worden gekeken dan alleen naar de bouwsector. Zoals de vraagsteller schreef,

geldt dit ook voor andere sectoren. We mogen ons niet eng toespitsen op het probleem in de bouwsector, waar het werklozenbestand niet overeenstemt met de werkelijk werkzoekenden. We moeten durven kijken of in andere sectoren een gelijkaardig probleem rijst. Hoe is het in het algemeen gesteld met het werklozenbestand en de zoekmachines die voorhanden zijn? Komt dat overeen met de realiteit van het aanbod aan werkzoekenden?

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, net als bij de vorige vraag bevat de schriftelijke versie van mijn antwoord nogal wat opsommingen, lijsten van beroepen en cijfers. Ik stel voor dat ik dat document laat ronddelen en me alleen toespits op de conclusies.

Statistisch zijn er heel wat nuances aan te brengen. De VDAB telde eind vorig jaar 32.696 niet-werkende werkzoekenden ingeschreven in een beroep in de bouwsector, meer bepaald 26.008 mannen en 6.688 vrouwen. Die groep omvat een heel aantal nogal uiteenlopende beroepen, zoals u kunt zien op de lijst die ik heb laten ronddelen. Het is belangrijk de leeftijdsverdeling in die groep van nabij te bekijken. Er zijn bijvoorbeeld 2.812 mensen beneden de 20 jaar en 4.769 mensen tussen 20 en 25 jaar, terwijl er anderzijds 5.898 mensen 50 jaar en ouder zijn.

Wat arbeidsgeschiktheid betreft, kunnen een aantal duizenden mensen eigenlijk niet als normaal geschikt worden beschouwd. Ze zijn dus slechts gedeeltelijk geschikt of zeer beperkt geschikt. Het gaat hierbij toch over bijna 6.000 mensen. Enige omzichtigheid bij het hanteren van globale cijfers uit onze werkzoekendenstatistieken, is dus geboden. Niet alle werkzoekenden die voor een bepaald beroep zijn ingeschreven, kunnen voor de totaliteit van de vacatures in dat beroep worden ingezet. Men moet rekening houden met het feit dat het om nogal wat verschillende werkzaamheden gaat binnen de bouwsector, met het feit dat er medische beperkingen zijn en met leeftijden. Toch is het ook niet zo dat een werkzoekende die, bijvoorbeeld, om medische redenen of om redenen van leeftijd niet in aanmerking komt voor een welbepaalde vacature, voor geen enkele andere vacature voor dat specifiek beroep meer in aanmerking zou komen.

Vandenbroucke

Ik wil ook nog vermelden dat het voor ons heel belangrijk is dat de consultants hierbij optreden. Het zijn de consultants die uiteindelijk voor de matching moeten zorgen tussen vraag en aanbod.

Dan wil ik vervolgens een blik werpen op de tabel met de vacatures van 2000 tot en met 2004. Zoals u kunt zien, is het vervullingspercentage, de verhouding tussen het aantal ingevulde vacatures en de vacatures die zonder invulling werden afgesloten, eigenlijk vrij hoog. Dat vervullingspercentage loopt op van 76,7 percent in het jaar 2000 tot 81,6 percent in 2003 en 81 percent in 2004. Ik wil hierbij wel vermelden dat deze tabel als meetpunt het aantal jobs hanteert en niet de vacature dossiers.

Het vervullingspercentage voor de vacatures uit de bouwsector wijkt eigenlijk niet significant af van het algemene vervullingspercentage voor het geheel van alle vacatures, noch van het te realiseren objectief dat in de beheersovereenkomst werd afgesproken tussen de VDAB en de Vlaamse overheid. We hebben dat objectief immers vastgelegd op 80 percent en het algemeen resultaat voor 2004 voor alle vacatures uit het Normaal Economisch Circuit zonder interim bedraagt 82,8 percent.

De cijfers van de lopende werkaanbiedingen en van de ingeschreven niet-werkende werkzoekenden als inzetbare arbeidsreserve lineair naast elkaar plaatsen en daaruit conclusies trekken in verband met invullingsproblematieken, geeft dus een beeld dat afwijkt van de realiteit. De volgende elementen spelen hierbij een rol. Als rekening wordt gehouden met zowel de arbeidsgeschiktheid als met de leeftijd van de werkzoekenden, dan wordt de beschikbare arbeidsreserve gereduceerd. Verder omvat de algemene benaming 'beroep uit de bouwsector' niet minder dan 23 onderverdelingen aan beroepsgroepen. Hierdoor levert een vergelijking tussen vraag en aanbod op basis van algemene cijfers minder relevante beleidsinformatie op. Ook zorgen geografische verschillen tussen vraag en aanbod ervoor dat een overaanbod in een bepaalde regio de tekorten in andere regio's niet compenseert.

Wat kunnen we doen om onze prestaties in dit verband te verbeteren? Onlangs werden ter gelegenheid van het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord een drietal maatregelen onderschreven ter verster-

king van het beleid rond knelpuntvacatures. Het gaat ten eerste om een versterkte toeleiding van werkzoekenden naar opleidingen ten behoeve van knelpuntvacatures en het verhogen van de opleidingscapaciteit met 1.000 opleidingen per jaar. De selectie van de opleidingen die voor deze stijging van de opleidingscapaciteit in aanmerking komen, is gebaseerd op het aantal wachtende kandidaten en het aantal vacatures voor de beroepen waartoe de opleiding leidt. Voor de bouwsector gaat het hierbij om de opleidingen metselaar, torenkraanbestuurder en bouwplaatsmachinist. De manier waarop de toeleiding van werkzoekenden naar deze opleidingen gebeurt, wordt bepaald in overleg met de sectororganisaties.

Een tweede maatregel is de nieuwe formule van de 'instap-opleiding', waarbij werkzoekenden die met succes een opleiding hebben gevolgd, gedurende 2 maanden een werkplekgerichte afronding van hun opleiding in een bedrijf krijgen. De doelstelling is om hiermee op 2 jaar tijd 10.000 cursisten aan een job te helpen. Technisch-administratief gesproken, passen we hier de formule toe van de IBO of de Individuele Beroepsopleiding.

De derde maatregel uit het recente Werkgelegenheidsakkoord houdt het volgende in. Openbare opleidingsverstrekkers die opleidingen voor knelpuntberoepen aanbieden, krijgen een premie die ze kunnen besteden aan beroepsmateriaal, aan de persoonlijke uitrusting van de cursisten of aan kosten verbonden aan het behalen van beroepsattesten of -certificaten.

Momenteel zijn we deze maatregelen op punt aan het stellen. Deze acties zullen mee worden opgevolgd door de sectoren in het kader van de sectorconvenants.

Zowel het systeem van de Individuele Beroepsopleiding als dat van opleidingen in de competentiecentra van de VDAB wordt op grote schaal toegepast om de tekorten op de arbeidsmarkt en de spanningen ten gevolge van het niet op elkaar afgestemd zijn van vraag en aanbod op te vangen. Ik geef u enkele cijfers uit de bouwsector. Wat de Individuele Beroepsopleiding betreft, zijn er in 2004 in Vlaanderen 2.583 IBO's gestart in een beroep dat ressorteert onder de noemer 'bouwsector'. Dat is iets meer dan 21 percent van het totaal aantal IBO's, terwijl het aantal vacatures voor de bouwsector in 2004 slechts 7,51 percent bedroeg

Vandenbroucke

van het totaal aantal vacatures uit het Normaal Economisch Circuit. Dat is dus eigenlijk een proportioneel heel belangrijke inspanning voor de bouwsector. Drie vierde van de in 2004 beëindigde Individuele Beroepsopleidingen resulteerden in een tewerkstelling. Dit resultaat is lager dan de tewerkstelling voor het geheel van de IBO's, wat te wijten is aan de specifieke arbeidsvoorwaarden en -omstandigheden.

Ten slotte, er worden door de VDAB 45 verschillende opleidingen georganiseerd die zich in de brede zin van het woord binnen de bouwsector situeren. Deze bevatten naast de opleidingen in de 'klassieke' beroepen, zoals metselaar, bekister-ijzervlechter en vloerder-tegelzetter, ook meer gespecialiseerde opleidingen in de wegenbouw, de afwerking, het schilderen en dakdekken, brandertechnieken en taalopleidingen 'Nederlands op de werkvloer'. In 2004 stond dit zo voor meer dan 337.000 cursistenuren.

De voorzitter: De heer Laurys heeft het woord.

De heer Jan Laurys: Ik dank de minister uiteraard voor zijn antwoord. Ik denk dat de maatregelen uit het Vlaams Werkgelegenheidsakkoord inderdaad voor een stuk tegemoet zullen komen aan deze problematiek. We hebben het reeds gehad over opleidingen op de werkvloer, zoals die IBO-light.

Minister Frank Vandenbroucke: Dat is een term die we niet meer gebruiken, we noemen dat nu de 'in-stap-opleiding'.

De heer Jan Laurys: Dat klopt inderdaad. Ik geloof in een soort van opleiding op de werkvloer, omdat ik denk dat die inderdaad, zeker voor dit soort beroepen, de meest aangewezen vorm is. Hierop komt wel veel kritiek, omdat het een soort van loonsubsidie zou zijn. Als we de zaak echter een beetje nuchter bekijken, denk ik dat het inderdaad tegemoet kan komen aan een nood aan bijkomende opleidingen die op de werkplek zelf gebeuren.

Mag ik nog even iets opmerken in verband met het vervullingspercentage van de VDAB. Ik heb daar net in mijn eerste vraag om uitleg al verwezen naar de studie van het HIVA, waarin wordt gesteld dat slechts 31 percent van de vacatures wordt gemeld

aan de VDAB. Men zegt wel dat het vervullingspercentage 80 percent bedraagt, maar het gaat dus enkel om 80 percent van die 31 percent van de vacatures die worden gemeld, terwijl er in de kwartaire sector dikwijls een beroep wordt gedaan op externe relaties van bedrijven. Ik vermoed dus dat het subjectieve aanvoelen van geen werknemers te vinden ook te maken heeft met het feit dat men wel overal mensen zoekt en geen reactie krijgt maar slechts een derde van de vacatures doorgeeft aan de VDAB. Misschien kan het verplicht melden van vacatures en de controle daarop dat verhelpen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

– *Het incident wordt gesloten om 14.37 uur.*

BIJLAGE

Vacatures (jobs) verspreid via VDAB

Jaar	VDAB-databanken					Totaal	Overgenomen databanken (3)		Algemeen Totaal
	normaal economisch circuit zonder interim	interimopdrachten	tewerkstellingsmaatregelen	extra's horeca (1)	Eures (2)		Belgische	Eures	
1990	79.310	3.914	7.266	8.717		99.207		99.207	
1991	74.248	3.378	7.692	6.064		91.382		91.382	
1992	76.756	2.636	7.074	6.273		92.739		92.739	
1993	72.086	2.171	6.232	5.989		86.478		86.478	
1994	86.767	2.776	7.291	4.395		101.227		101.227	
1995	81.990	3.553	6.560	3.414	28	96.110		96.110	
1996	95.148	5.043	6.455	2.558	1.245	110.449		110.449	
1997	107.165	6.280	6.280	1.801	1.159	123.366		123.366	
1998	124.147	12.466	10.187	88	2.060	148.523		148.523	
1999	130.182	35.532	10.181	62	1.767	178.027		178.027	
2000	142.195	63.934	8.238		1.609	217.885		217.885	
2001	124.697	80.927	8.238		1.609	215.471		215.471	
2002	118.651	100.048	6.392		1.023	226.114		226.114	
2003	122.447	122.486	5.988		322	251.243		251.243	
2004	148.492	194.014	5.273			347.779	47.618	125.628	
							101.782	148.455	598.016

(1) Vanaf 2000 werden de vacatures voor extra's bij het normaal economisch circuit zonder interim gerekend.
 (2) Tot mei 2003 werd een beperkte selectie van Euresvacatures in de VDAB-databank overgenomen.
 (3) In de loop van 2003 werden overeenkomsten gesloten met Easyjobs en Jobat. In 2004 met Stepstone.
 Vanaf mei 2003 werd ook de volledige Euresdatabank overgenomen.

Vacatures (jobs) verspreid via VDAB

HANDELINGEN

De handelingen zijn het woordelijk verslag van de plenaire vergaderingen en van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg.

Ze worden in twee edities uitgegeven:

- de eerste, met witte kaft, bevat de handelingen van de plenaire vergaderingen;
- de tweede, met witte kaft en met bovenaan links de letter C met een chronologisch volgnummer, de vermelding van de commissie met het volgnummer van de vergadering per commissie, bevat de handelingen van de in openbare commissievergaderingen gehouden interpellaties en vragen om uitleg. Per commissie en per vergadering wordt een editie van de handelingen uitgegeven.

FIN : Commissie voor Algemeen Beleid, Financiën en Begroting
SFIN : Subcommissie voor Financiën en Begroting
BRU : Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
BIN : Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetevaluatie
WON : Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen
BUI : Commissie voor Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Internationale Samenwerking en Toerisme
OND : Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie
CUL : Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media
WEL : Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
ECO : Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie
SWAP : Subcommissie voor Wapenhandel
LEE : Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed
SLAN : Subcommissie voor Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid
OPE : Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie

